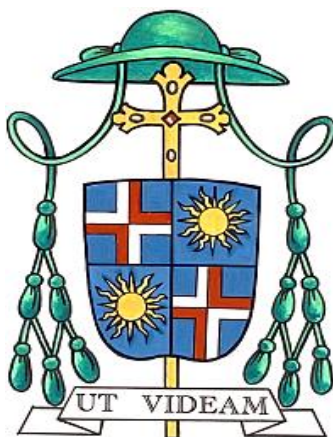
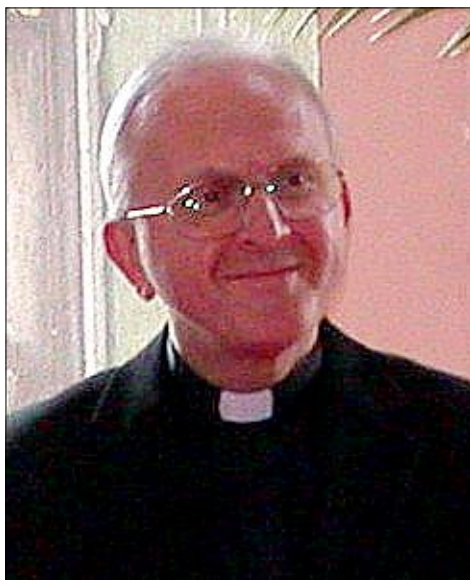

Aegidius

časopis farnosti svatého Jiljí

pro Jirkov a okolí, listopad 2008 (č.56)

Nový litoměřický biskup Mons. Jan Baxant

Biskupem jmenován ve Vatikánu dne 4. 10. 2008

Na biskupa konsekrován bude dne 22. 11. 2008

Pojedte s námi na tuto výjimečnou událost do litoměřické katedrály! Více uvnitř.

Svátky v listopadu:

- 1.11. slavnost Všech svatých
- 2.11. vzpomínka na všechny Věrné zemřelé
- 4.11. svatý Karel Boromejský
- 6.11. svatý Linhart (patron Březence) →
- 9.11. Posvěcení lateránské baziliky
- 11.11. svatý Martin
- 13.11. svatá Anežka Česká
- 25.11. svatá Kateřina Alexandrijská
- 23.11. Ježíš Kristus Král
- 30.11. svatý Ondřej

Obraz ze zničeného kostela v Březenci

Pozvánky na listopad:

- * V neděli 2.11. bude v Jirkově na hřbitově **dušičková pobožnost** u hlavního kříže v 15.00 hodin. (Ve **Strupčicích** bude hned po mši.)
- * V sobotu 1.11. a 15.11. bude mše také na **Květnově**, v 14.00 hod.
- * Od pátku 14.11. začínáme se **společenstvím** po mši svaté na faře (tj. asi 18.00-19.00 hod.) Je určeno pro lidi všeho věku se zájmem o víru.
- * V neděli 9.11. bude mše svatá v **Sušanech**, začátek v 14.00 hod.
- * V neděli 16.11. bude udělováno **pomazání nemocných**. Pá, So v DD.
- * V sobotu 22.11. se koná **pout' do Litoměřic** na svěcení nového biskupa se zastávkou v poutním místě Mariánské Radčice, příp. Třebenice. Odjezd z Jirkova—hudební školy v 8:00 (Strupčice v 8:15 náves) a návrat do 18:00 hodin. Cena 200 Kč, děti a mládež 50 Kč. Kluci ať si vezmou ministrantské oblečení!
- * **Adventní doba** začíná v sobotu večer 29.11. Je dobou především duchovní přípravy na vánoční svátky. Má se omezit zábava, doporučují se všechny formy postu (od televize, jídla, PC, hříšných návyků, atd.)
- * V neděli 30.11. bude mše svatá v **Boleboři** v 15.00 hod.

*** mikulášská pěší pout' zvláště pro mládež na Boleboř se koná 6.12.! Odchází se v 12:00 od fary! (Návrat kolem 17 hod.)

*** V neděli 7.12. přijde svatý Mikuláš do kostela v Jirkově a Strupčicích. Přiveďte své děti a vnučata. Malé dárky na obě akce zajištěny.

Stalo se v říjnu:

Křty: Dominik Gábor, Marie Siváková, Nela Eliška Matochová

Pohřby: Pavlína Poláčková, Miloslav Mattis

Odpočinití lehké dej jim Pane a věčné světlo ať jim svítí

Růžencová pouť na Květnově s modlitbami za nového biskupa pro diecézi se konala 4.10. Ještě téhož dne odpoledne jsme se dozvěděli, že byl jmenován náš nový biskup otec Jan Baxant.

Bohu díky. Bohoslužbu vedl sekretář vikariátu P.Čermák. Počasí bylo letos krásné. Ke svátku přispěl pan Šobáň se sborem zpěvem latinských písní. Z Vejprtu přijel host z plzeňské diecéze, P.Polívka. Díky paní Jermilové a paní Šedivé za přípravu kostela. Touto poutí skončila na Květnově

sezóna. Dále jsou zde bohoslužby na 1. a 3. sobotu v měsíci, ale přes zimu záleží těž na počasí. Díky Adámkům za natření střechy kaple Panny Marie. Na kostele se konají další restaurátorské práce a polovina kostelní střechy má novou krytinu. *P.Dvouletý*

Kdo je Mons. Jan Baxant ?

Biskupem litoměřickým jej jmenoval papež Benedikt XVI. a toto jmenování bylo oznámeno v den svátku sv. Františka z Assisi dne 4. 10. 2008. Mons. Jan Baxant (60), kněz pražské arcidiecéze, se narodil 8. 10. 1948 v Karlových Varech. Pochází ze šesti sourozenců, bratr Pavel je rovněž kněz, sestra Marie vede Bohu zasvěcený život. Po maturitě na Střední průmyslové škole zeměměřičské v Praze byl přijat na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Praze se sídlem v Litoměřicích. Po ukončení studia přijal kněžské svěcení 23. 6. 1973 v Praze z rukou Mons. Františka Tomáška.

Svou kněžskou službu začínal jako kaplan v Kolíně v letech 1973 až 1975. Poté působil jako administrátor nejprve v Bystřici u Benešova (v letech 1975 až 1983) a pak ve farnosti sv. Antonína v Praze – Holešovicích (v letech 1983 až 1990). V roce 1990 byl jmenován vicerektorem a posléze v roce 1993 rektorem Arcibiskupského kněžského semináře v Praze. Od roku 1997 pokračoval v kněžské službě jako farář nejdříve v Kolíně, a pak od roku 2000 až do konce roku 2002 ve farnosti Matky Boží před Týnem v Praze. Od 1. 1. 2003 byl jmenován generálním vikářem českobudějovické diecéze. Hovoří německy, francouzsky, italsky a rusky.

Znak a heslo Mons. Jana Baxanta

Znak 20. diecézního biskupa litoměřického Mons. Jana Baxanta je čtvercový, kombinací diecézního a osobního. V prvním a čtvrtém modrém poli stříbrně a červeně čtvrcený heroldský kříž. Ve druhém a třetím modrém poli zla-

Mons. Baxant má slovo / foto z archivu biskupa Pavla

té slunce. Za štítem zlatý procesní kříž. U paty heslo: **UT VIDEAM (Ať vidím)**. Vše převýšeno zeleným biskupským kloboukem se šesti střapci stejné barvy po obou stranách.

Slunce není v heraldice příliš časté, ale není zcela ojedinělé a výjimečné. V tomto případě vyjadřuje tento symbol živé vědomí nositele znaku, že díky slunci které dává světlo, nejen člověk dobře vidí, orientuje se a netápe, ale prostě žije. Buť jde o zcela jednoduchou a prostou samozřejmost, v případě duchovní symboliky, nabývá ještě mnohem hlubšího a závažnějšího významu. Tomu napovídá i zvolené heslo UT VIDEAM (Ať vidím). Jedná se o citát z evangelia sv. Marka, kdy slepec prosí Ježíše o uzdravení ze slepoty (Mk 10,51). **Pro křesťana je oním sluncem sám Kristus**. On je zdroj světla, díky kterému člověk kráčí pozemským životem s jistotou a nadějí, nemusí bloudit, nemusí tápat. Kristus je tím, kdo umožňuje, aby člověk dobře viděl. Správně vidět duchovním zrakem znamená i vidět co je očím skryté, vidět srdcem a do srdce. A je to stále Kristus, kdo říká: "Pojďte a uvidíte" (Jn 1,39). Heraldické znázornění těchto skutečností, přestože je velmi prosté a jednoduché, charakterizuje se zároveň srozumitelností a harmonií, vyjadřuje vážnost, krásu i vznešenost poslání.

Pozdrav Jana Baxanta věřícím litoměřické diecéze

Vážení a milí moji diecézáni, zdravím Vás upřímně a rád z Českých Budějovic, kde mě zastihla zpráva o tom, že si budeme blízcí.

Hluboce se mě dotklo, že Svatý otec Benedikt XVI. projevil mé osobě tolik důvěry a jmenoval mě biskupem Litoměřické diecéze. Se jmenováním jsem souhlasil a přijal je i proto, že Svatého otce mám velmi rád a vidím v jeho rozhodnutí pokyn shůry – Boží pokyn, tak, jako kněz v rozhodnutí biskupa jsem vždycky chápal totéž. Chci vstoupit do pole – vinice – zahrady diecéze severních Čech v roce sv. Pavla s pavlovskou pastýřskou výbavou, ale spolu s Vámi se všemi. Nezasťírám, že dosud ve složitých situacích života jsem spoléhal na Boží pomoc a pomoc lidí dobré vůle. Nemohl jsem však nikdy opomenout vytrvalou modlitbu a tiché pokání. Vyplatilo se mi to a věřím, že se to vyplatí i nyní po Vašich nesčetných modlitbách k Pánu a obětech života, často skrytých a proto cenných, za nového pastýře a budoucnost Litoměřické diecéze, že společnou prací pro Boží království neztratíme nic, ba naopak získáme. Už teď jsem Vám vlastně tedy vděčný za mnohé. A přitom jsem Vás ještě neviděl, ale těším se, že, dá-li dobrý Bůh, brzy uvidím. Zvu Vás na biskupské svěcení, které, dá-li Bůh, přijmu v sobotu 22. listopadu t.r. v 10:00 v litoměřické katedrále sv. Štěpána.

Vám, lidem dobré vůle, a vůbec všem lidem – bratřím a sestřám – žijícím na území nyní už naší diecéze, na přímlovu Panny Marie, sv. Štěpána, sv. Zdislavy a všech svatých ze srdce žehnám.

Váš Jan Baxant

Pár postřehů ze setkání pastoračních asistentů v Litoměřicích 6.10.2008

Přednáška P.Th Dr. Miloslava Kněze na téma „Služba biskupa v církvi“, připravená dlouho předem, se ukázala jako velice aktuální. Dva dny před naším setkáním byl totiž Svätým otcem v Římě jmenován nový litoměřický biskup – Mons. Jan Baxant.

Přesvědčili jsme se, že toto téma se netýká pouze kněží, jak se někteří domnívali, ale týká se nás všech, celé diecéze a konečně i celé církve. Připomněli jsme si, že otázka biskupa v církvi, je otázkou víry v Ježíše Krista. Biskup není jen nějaký funkcionář, ale Bohem ustanovený k církevní službě v nepřetržité poslušnosti od apoštolů.

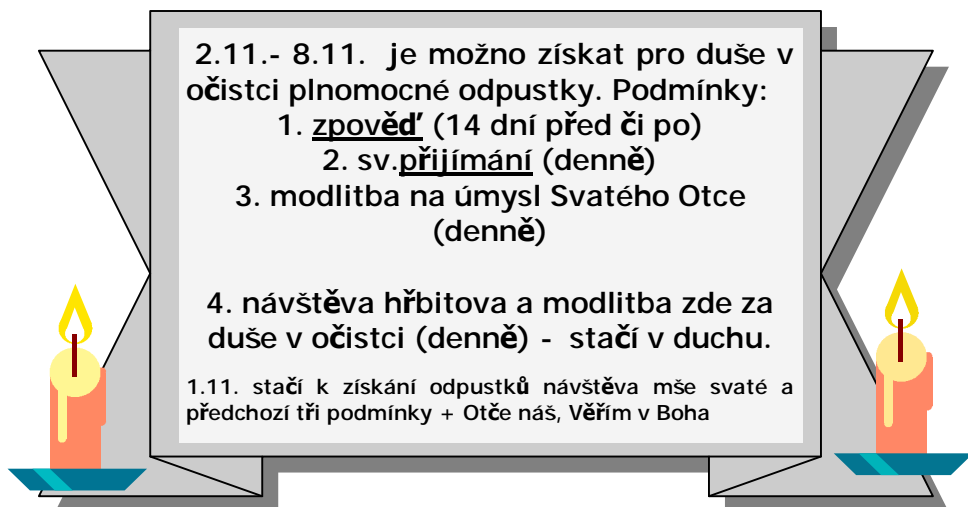
Hospodin působil v dějinách skrze lidi – proroky - různě disponované (Jonáš). Muži Boží měli i své lidské prvky – slabosti, nedokonalosti. Stejně tak i apoštolé, které si Ježíš sám vyvolil a jistě ne pro jejich lidské kvality. Přesto jim Ježíš svěřuje důležité poslání. Nezakládá žádnou elitní společnost, ale počítá s naším lidstvím. I víra apoštolů rostla, poklesky překonávali. Petr své zapření odčinil upřímnou lítostí, strach při Ježíšově umučení překonali až k oběti vlastního života. Bůh všem dává stále šanci.

Na biskupa se nestuduje, biskupa povolává Bůh ke službě pro druhé. To není kariéra, ale náročná služba a snaha o posvěcování svěřených duší. Je důležité, abychom se za sebe vzájemně modlili, duchovně spolupracovali. Zvláště biskup, který má za nás velikou zodpovědnost, potřebuje naše prosby, oběti a on zase prosí za nás.

Je rovněž třeba umět se za něho postavit, zastat se ho při útocích médií, novinářů. V dnešním světě je úpadek hodnot, lidé se často neumějí orientovat, jsou snadno manipulovatelní. O to víc je důležitá otázka Pilátova: „Co je pravda?“ Biskup slouží Pravdě. Kdo vás slyší, mne slyší, kdo vámi pohrdá, mnou pohrdá, říká Ježíš. Biskup má charisma předávat poklad víry neporušený. Věříme-li tak, jak věří církve, můžeme říci, že jak biskup, tak kněz i laik, má charisma neomylnosti.

V jednotě s papežem má biskup posilovat ve víře. V současnosti, kdy má spousta lidí problémy vůči autoritě, je právě biskup autoritou v otázkách víry a mravů. Naš nový biskup je mnohými označován jako člověk víry, noblesní, pokorný, trpělivý...Co víc bychom si mohli přát? Vítejte otče biskupe a Bohu díky!

Narodili jsme se, abychom mohli zemřít - zamyšlení R. Cantalamessy

...Řekl jsem, že definice člověka, jako „bytosti určené pro smrt“ se dokonale hodí na Krista. On se narodil proto, „aby mohl zemřít“. Ale hodí se také na křesťany. Proč se máme narodit, když musíme zemřít? Táže se nevěřící. Kdo nás „vymrštil“ do této naší existence? táže se filozof existencialista. Ve víře nalézáme odpověď. Narodili jsme se proto, abychom mohli zemřít. Ale to není ani zdaleka odsouzení, to je výsada. Obdrželi jsme darem život, abychom měli něco jedinečného, vzácného, hodného Boha, abychom mu mohli zase my nabídnout dar a oběť. Jaké důstojnější využití života si můžeme představit než učinit z něho, z lásky dar Bohu, který nás miluje? Můžeme si přisvojit slova, která pronáší kněz ve mši při obětování nad chlebem a vínem, a můžeme říci: „Z tvé dobroty jsme přijali tento dar života, který ti přinášíme. Podáváme ti ho, aby se nyní zase stal obětí živou, svatou a tobě milou.“

Tímto způsobem napodobujeme Krista, který byl „poslušný až k smrti“. A to tak dalece, že přijal od Otce v duchu poslušnosti smrt. My máme v Ježíši moc proměnit svou největší porážku ve své největší vítězství, přijmeme-li ji s ním v duchu odevzdanosti do Otcovy vůle. Pán říká služebníkovi: „Přijď“, a on přijde. Ježíš říká svému učedníkovi: „Přeplavme se na druhý břeh!“ a učedník pohotově nasedne na člun s ním. Bible nám uvádí příklad člověka, který zemřel takto z poslušnosti: „I zemřel Mojžíš, služebník Hospodinův, tam v moabské zemi podle Hospodinova příkazu.“ ... Zemřel v poslušnosti, tak, jako žil v poslušnosti. Kéž bychom mohli i my uzavřít své dny v duchu Simeonova a říct: „Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka v pokoji,“ nebo s city apoštola, který napsal: „Chvilé, kdy mám odejít, je tady. Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem uchoval.“

<http://kvetnov-quinau.cz.tl/>

Vážení přátelé, vytvořili jsme pro vás stránky o poutním místě Květnov, které patří do naší správy (děkanství Jirkov), o poutním místě, jež je Per-

The screenshot shows a website interface for 'Poutní místo Květnov (německy Quinau)'. The main navigation menu on the left includes: 'Vítejte (Willkommen)', 'Náš plán (Unser Plan)', 'Aktuality (Aktualitäten)', 'Poutě v roce (Terminkalender)', 'Historie místa', 'Fotogalerie', 'Jak pomoci? (Wie helfen?)', 'Seznam dárců (Spendernamen)', 'Návštěvní kniha (Gästebuch)', and 'Odkazy (Links)'. The main content area features several sections: 'Nové opravy' (7 images), 'Růžencová pout' (4.10.2008, 4 images), 'Obrázky Panny Marie Květnovské' (9 images), 'Osobnosti Květnova' (8 images), and a clock titled 'Vítejte v Krušných horách'. A secondary menu on the right lists: 'Vítejte (Willkommen)', 'Náš plán (Unser Plan)', 'Aktuality (Aktualitäten)', 'Poutě v roce (Terminkalender)', 'Historie místa', 'Fotogalerie', 'Jak pomoci? (Wie helfen?)', 'Seznam dárců (Spendernamen)', 'Návštěvní kniha (Gästebuch)', 'Odkazy (Links)', 'Kontakt', 'Mapa (Karte)', 'Mapa / Satelitní obraz', and 'Anketa'. The browser's taskbar is visible at the bottom.

lou Krušnohoří. Texty jsou v češtině i v němčině. Najdete zde nejnovější fotky z poutí či opravářských prací. Budeme zde uveřejňovat jména dárců, kteří pošlou dar přes účet. Dozvíte se zde o historii, i o nejnovějších akcích. V návštěvní knize můžete zanechat svůj pozdrav, či nápad. Doufáme, že tyto stránky pomůžou sjednotit zájemce o poutní místo Květnov, aby to bylo ku prospěchu nás všech a zlepšilo úroveň života v Krušných horách. Adresu webových stránek si raději uložte do „Oblíbených“ neboť internetový vyhledávač je nenajde. Tož tak. Těšíme se na vaši návštěvu!

P.Mirek

V La Salletě...

Taková vzácná návštěva. A vedli mňa do restaurace. Otče, tam bylo bohatství. Tak to byla špidleimr. Tam sedělo samé panstvo. Ten důstojný pán říkájú: To je tetička Františka od nás, z mé vlasti. Dáme jí ten nejlepší oběd, co se tady vaří. Ona je mým hostem. Já jsem se uklonila, pozdravila: Pochválen buď Ježíš Kristus, já su tetička Fánka z moravského Slovácka, konám tady púť za našich, za celú vlast', za susedního farára, aj za jeho maminku. Důstojný pán říkájú: My máme v Grenoblu klášter. Za chvíli pro mě dojedou autem a Vy pojedete se mnou. Budete u nás v klášteře na noc a pak pojedete vlakem do Lurd. Ráno budu za Vás a za celou vlast sloužit mši svatou. Šla jsem ješče načepovat polovinu demižónu zázračné vody a byla připravená na cestu. Pak sem se s tím důstojným pánem šťastně vrátila do jejich kláštera v Grenobli.

Spala jsem v takej cimérce hned vedle kapličky. Na druhý deň ráno pro mňa slúžili mšu svatú za náš národ a za nás za všeckých. Ptajú sa: Paní, viděla jste někdy moře? Říkám: Ná a kde? U nás je enom taký kačák špinavý. A chcete vidět? Baže! Tak podívejte. My jsme Vám našli rychlík, který pojedete těsně kolem moře. Doveze Vás až do Lurd, kam jsme telefonovali sestřičkám a ty Vás budou večer čekat u vlaku. U nich budete ubytovaná, budete tam i jíst a ty se o Vás postarají. Za všechno jsem poděkovala, rozlúčila sa. Zavézli mňa na nádraží, koupili lístek, posadili do vlaku a jela jsem. Proti mňa seděla taká panička v klobúku. Přijeli jsme k moři. Otče, viděl jste někdy moře? No, neviděl. Otče, ty loď, tých parníků. Ptám se tý paničky naproti: Paní, to je enom tak namalované, nebo je to tak ve skutečnosti? Ty bílé loď, ty parníky a to všecko? A tá panička odfúkla pod nosem a odbrkla na mňa: To je tak ve skutečnosti. Navečer jsme přijeli do Lurd. Jak jsem vylézala z vlaku, chmatla mňa do náručí taká mladá, šikovná sestřička a říká: Vítám Vás, tetičko Fánko, u Panny Marie v Lurdech.

Tetka pobyla v Lurdech 5 dní u sester v klášteře. Modlila se na všech posvátných místech, ale nejvíc v jeskyni Masabielské. Demižón, kde měla vodu z La Sallety doplnila zázračnou vodou, která tryská na místě zjevení. Nakoupila spoustu poutních památek, aby všem něco z pouti přivezla. Potom vyprávěla: „Ale, Otče, představte si. Jeden ten prodavač mňa ošidil o 5 franků za růženec.“ Tetka uměla dobře počítat. „Aj na tomto posvátném místě sú zlodějí!“ Sestřičky jí zpáteční cestu naplánovaly jinak. „No, když jste v Lurdech, musíte vidět i neporušené tělo sv. Bernardety, které je v klášteře v Nevers. Chcete?“ „Ná, tož pravda!“ „A jet i do Para le Monial, kde bylo zjevení Božského Srdce Páně sv. Markétě Alacoque?“ „No jistě.“ Tetka s rozzářenýma očima málem omdlela. „Jak jsem si zaslúžila takú milost'. To

budú všeci naši vyvalovat oči, až jim to povykládám. Ale, Otče, eště vám řeknu, tí Subirusé v tých Lurdoch, dyž moseli bydlet v tom cachoti (L'Cache – tetka vyslovila přesně jak bylo napsané), to moseli být velicí chudáci. A právě takú chuderku, jaká byla ta Bernardetka si Panna Maria vyvolila a tolikrát se jí zjevila. Ná, dyť já su taky taká chudera a je to pro mňa taky taká veliká milosť, že sem mohla sem putovat.“ Tetka se těžko loučila s Pannou Marií Lurdskou. Bylo jí tam dobře. Sestřičky ji doprovodily

k vlaku, koupily jí lístek, zatelefonovaly do kláštera v Nevers, kde ji již čekali.

Tetka byla uchváčena sv. Bernardetou. „Otče, tá Bernardetka jak živá. Enom otevřít oči a ústa a promluvit. No to sem v životě neviděla. Dlouho se modlila před její skleněnou rakví. Z Nevers jela do Para le Monial. Myslela, že tělo sv. Markéty bude ve velké katedrále. Obešla celý chrám a marně hledala její tělo, nenašla je. !Ná, Božské Srdéčko, kde sas tady zjevilo? A kde je tvá věrná služebnica? Dyť ťa hledám!“ Nikde nic. Tetka nevěděla, že toto zjevení bylo v kapli o několik ulic dál. Vyšla z chrámu a nevěděla, kam má jít. A tu uvidí, že v řadě jde několik řeholnic. Dodala si odvahy a zatahala za ruku poslední. „Sestřičko, prosím vás, kde sa zjevilo to Božské srdéčko sv. Markétce?“ A měla štěstí. Sestřička jí rozuměla. Byla to Polka. Když uviděla tetku s nůši na zádech s demizónem a čaganem, usmála se na ni a říká: „Pojďte s námi, my tam jdeme na adoraci, to tady není. My vás tam dovedeme.“ A tak se tetka Fánka šťastně s řeholnicemi dostala do kaple Sester Navštívení, kde se událo ono zjevení. Tam konala dlouhé modlitby a tělo sv. Markéty se jí už tak nelíbilo, jak tělo sv. Bernardety. Ta se jí líbila víc. I od tud nám poslala pohlednici s pozdravem. Z Para le Monial za pomoci sester šťastně rychlíkem dojela až do Vídně.

P.Křivý, Podivín - dokončení přístě

Udeřila hodina lékařů a psychiatrů

S blahobytem se objevili také psychiatři. Když vidím, jak za nimi lidi táhnou v celých zástupech, je mi z toho velmi smutno. Psychiatři samozřejmě mohou lidem velmi pomoci, ale ve většině případů jsou bezmocní proti hlubokým příčinám stresu, omrzelosti životem a zoufalství. Mnohem více než studeného odborníka potřebují lidé v dnešní nelidské společnosti teplo lidské lásky.

***Mám rád psychiatry,
kteří jsou současně dobrými lidmi.
Protože dobrý člověk
je skoro jako dobrý psychiatr.***

Phil Bosmans

„Co čekáte od života?“, zeptali se jednoho mnicha.

„Očekávám všechno, a neočekávám nic.“

„???“

„Očekávám všechno, protože cílem mého života je Bůh – a Bůh je pro mne vším. Neexistuje nic, co by bylo třeba k němu přidávat, aby snad lidská duše byla spokojenější, aby lidský život byl více naplněn.

- A neočekávám nic, protože Bůh se ke mně již sklonil, zaklepal na bránu mého srdce a vyrovnal před ní všechny poklady světa. Slíbil mi, že v každém okamžiku svého života budu mít vše, co potřebuji pro svoji pozemskou pout', aby jistě směřovala k cíli. Vložil do mých rukou nejvzácnější dar, nabídl mi sám sebe. Nelze chtít víc.“

„Život na zemi tedy pro vás nemá žádnou cenu?“

„Ale kdeže! Nemůžete oddělovat život na zemi a život v nebi, jako by spolu nesouvisely. Nemůžete říkat: život na zemi nemá cenu, důležité je jedině nebe. Život na zemi a život v nebi, to je jako čas zrání a čas sklizně. Není možná sklizeň bez setí a dozrávání. Rolník, který se nestará o setí a zrání svého zrna, bude sklízet jen hořkost a zklamání.

Ano, jsem cizincem na této zemi, zároveň mi však tato země patří. Jsem zde cizincem, protože má vlast je v nebi. Ale to neznamená, že je mi tato zem lhostejná, že se nedokážu těšit z jejích krás a radostí, které tu a tam nabízí. Neznamená to, že zde nemám žádné závazky, že se mě nedotýkají pozemské starosti. Jsem pouhým poutníkem po této zemi, nemůže být naplněním mého života, ale je cestou k jeho naplnění, dostal jsem ji darem od Pána, abych po ní došel do jeho náruče.“

... Jsme na cestě proměnění, skrze tento svět k věčnosti, skrze NYNÍ k PAK. Máme oči upřené na Pána, to však neznamená, že proto nevidíme krásy a potřeby tohoto světa. Naopak, pohled na Pána očistí uje i náš pohled na svět.

Učí nás vidět skutečné hodnoty často skryté pod nánosy cetek a pozlátka a naše srdce změkčuje vnímavostí pro potřeby druhých. Hledíme-li k Pánu, nemůžeme ztratit svůj cíl, nemůžeme sejít z cesty....

Co máme čekat od života? Nic, nebo všechno? Nyní, nebo Pak? Nyní je čas zrání a Pak čas sklizně. Nyní čas svatebních příprav a Pak čas svatební hostiny...Hle, přijdu brzy, praví Pán, abych odměnil každého podle jeho činů... MARANA THA! Přijď Pane Ježíši !

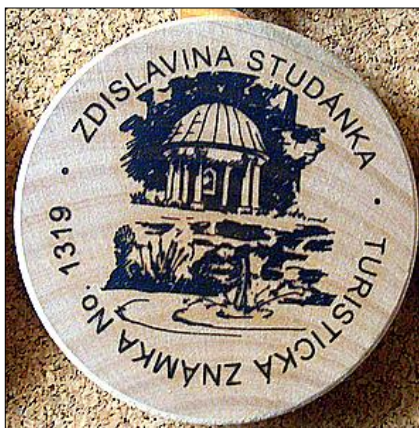
podle Amen 11/99

Jak jsem sbíral turistické známky

Zdislavina studánka je mým oblíbeným místem. Navštěvuji ho zpravidla dvakrát do roka- o jarních prázdninách, kdy jsme s dětmi na nedaleké faře v Jítravě a podruhé o hlavní pouti v květnu. A tak jsem uvítal, když nedávno vyšla turistická známka s tímto motivem. U studánky byl postaven empírový gloriét, dnes s lavičkami, kde je možno si odpočinout.

Paní Zdislavu místní lidé nosí v srdci jako matku, patronku rodin a léčitelku nemocných. Tady v Markvarticích je pramen, jehož vody prý používala k léčení lidí - pomáhala navracet zrak slepým (jednalo se spíše o choroby očí jako záněty apod.), ale hlavně malomocným, lidem s kožními chorobami, chromým a jinak vážně nemocným, což tvrdí zápisy v Dalimilově kronice. Z historie se ví, že Zdislava měla dobré kontakty s dominikánským klášterem v Kolíně nad Rýnem, kde působil sv. Albert Veliký, který byl velkým znalcem lékařství a bylinkářství a využíval je ve prospěch nemocných a trpících. Podle některých průzkumů voda ve studánce obsahuje v nízké koncentraci borax (součást bórové vody, nebo léku Ophtal), který působí antibakteriálně. Což mohlo opravdu léčit, když s vodou Zdislava omývala oči nebo rány nemocných. Voda desítky let nezamrzá. Léčivé účinky má prý i voda z potůčku protékajícím obcí Zdislava. Je doporučována na kožní nemoci, lupénku, střevní potíže, což dokazují zápisy lékařky v soukromé kronice ing. Tomáše Horníka ze Zdislavy. Tak se přijďte podívat na vlastní oči! Můžete si i načepovat vodu s sebou. Chemický rozbor

Naše návštěva studánky o jarních prázdninách

vody v roce 1995 prokázal, že voda splňuje požadavky normy ČSN na pitnou, pramenitou vodu s nižším obsahem vápníku. Studánka je dostupná z Jablonného nebo z Lemberka.

P.Mirek

Lektor předčítá Boží slovo. Latinské „lego“ znamená „číst“. V antickém světě existovali profesionální písaři a lektorů. Číst na veřejnosti bylo tenkrát ještě složitější než dnes – mezi jednotlivými slovy se nepsaly mezery! Lektorů mívali posvátné knihy (lekcionář, evangeliář) ve své péči a přinášeli je na bohoslužbu.

Lektor předčítá druhým i sobě! Na konci čtení tak říká „Slyšeli jsme slovo Boží“ (ne slyšeli jste). Lektor čte čtení neboli lekce z Písma svatého, dále přednáší přimluvné prosby a pokud není žalmista přítomný, předčítá i slova žalmu. Zvláštní úlohu mají lektorů při dramatickém předčítání pašijí o velikonocích. Jediné čtení, které nečtou, je evangelium - tehdy plní úlohu lektora sám kněz. Dokud nebylo ozvučení, tak se četlo z vyvýšeného místa, například z kazatelny (obr.). Nyní se čte zpravidla od ambonu (čtecí pult). V některých farnostech se po přečtení evangelia vystaví kniha před ambonu.

Akolyta

Z řečtiny „akolythos“, „ten, který následuje“, v širším smyslu pak **ten, kdo slouží**. V podstatě jako latinský ekvivalent: Ministrant. Ovšem tyto dva pojmy se v liturgice nepřekrývají. Akolyta je jakýsi vyšší ministrant. Akolyta obdržel ustanovení shůry (od kněze, biskupa). Má za úkol starat se o službu u oltáře (kalich, lavabo, zvonky), a pomáhat knězi (přijímání mešních darů). Zvláštní službou některých akolytů je podávat svaté přijímání věřícím a čistit bohoslužebné nádoby. Dále vystavovat eucharistii k adoraci věřících a ukládat ji do svatostánku. Může ze svatostánku roznášet svaté přijímání nemocným. Pověřený akolyta může také vést bohoslužbu slova. Bohoslužebná hierarchie: biskup, kněz, jáhen, akolyta, lektor, zpěváci a ministranti.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

1. ODPLATA ZA ZLO	7. OKULTISTA
2. GLORIA	8. POMOC
3. RITUÁL	9. LAZAROVA SESTRA
4. RABUNI	10. DRUHÁ SESTRA LAZAROVA
5. U BLÍŽNÍCH	11. OVČÍ KŮŽE SE SRSTÍ
6. BÁDÁ (slov.)	NÁPOVĚDA: DUCHAŘ

Autor: Jana Jermilová

Test

1. Ve kterém městě jsou uloženy ostatky svatého Vojtěcha?

A) v polském Hnězdně B) v Praze C) v Římě

2. Ve kterém místě se před 150 lety zjevila Panna Maria děvčátku?

A) v Lurdech B) v Loretu C) v Turíně

3. Jak se jmenuje svěťice, které se v Lurdech zjevila Matka Boží?

A) Marie Goretti B) Lucie C) Bernardetta

4. Kdy byl svatý Matěj zvolen za apoštola?

A) při povolání 72 učedníků B) na apoštolském koncilu v Jeruzalémě C) po Kristově nanebevstoupení

5. Ve které diecézi je papež biskupem?

A) v Jeruzalémě a Svaté zemi B) ve Vatikánu
C) v římské diecézi

Znáš postavy Nového Zákona?

Žila v Betánii se svou sestrou Marií a bratrem. Měla pověst pohostinné hospodyně. Byla Ježíšovou přítelkyní a její víra v něho rostla. Měla silnou touhu dělat všechno přesně a správně. Příliš se však zabývala chodem domácnosti, za což ji Ježíš napomenul.

Biskup svatý
Martin, test: 1B
2A 3C 4C 5C
Postava: Marta

Z myšlenek P. Cormiera OP

Náležet Bohu

Jak žasnu nad tebou, Pane! Všechno pochází od tebe. Všechno tě má poslouchat. Hlasem své všemohoucnosti voláš jménem nebeské hvězdy, a ony horlivě odpovídají: „Zde jsme“ (Bar 3,35). Voláš člověka hlasem své lásky a říkáš mu: „Věčnou láskou jsem tě miloval, proto jsem ti zachoval svou přízeň“ (Jer 31,3). Jak má tedy odpovědět člověk? Tímto jediným slovem: Zde jsem. Jsem tvůj, ty jsi můj Pán a můj Bůh. – Skutečně, jak odolat, Pane, divům tvé dobroty? Z lůna své věčnosti, oplývající všemožným dobrem, nekořečně blažený ve svém společenství Nejsvětější Trojice, chtěl jsi hledat společníky a učinit je sobě rovnými. Mezi člověkem a tebou zela propast nicoty a proud spravedlnosti běsnil proti hříchu. Ale kdo by uměl zastavit tvou moc, když ji pobádá láska? Ty jsi naplnil propast, obrátil jsi proud zpátky. Ty jsi mi dal bytí, rozum, vůli, odpuštění, milost, záruku spásy.

Jsem tedy tvé vlastnictví, tvůj tvor, tvůj otrok, tvůj syn. Jak bych mohl popřít všechna tato označení, která mě zavazují, abych byl tvůj? A i kdyby to bylo možné, co by mě mohlo přimět, abych to chtěl? Augustin, tvůj velký služebník, řekl úžasně: „Když nejsem plný tebe, můj Bože, jsem sám sobě přítěží.“ Tebe jediného mé srdce vzývá, v tobě jediném nalézá svůj klid, protože jsi ho tak naplnil, že ty jsi všechno a jednáš s ním jako se vším, co je tvé. (sv.Jan Zlatoústý).

Dávat přednost naději

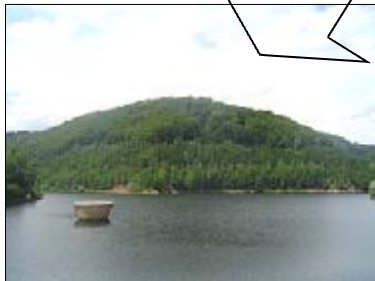
Dnes, kdy svět se svými názory a zvyky žije naplno pohansky, bude nejeeden křesťan ochoten nechat se oslnit falešnou velikostí lidské společnosti a sklánět se před moderními lehkovážnými míněními jako před bůžkem. Jiní podlehnou opačné krajnosti a stanou se nelítostnými soudci, všude budou spatřovat ďábelské dílo a přímo odmítnou zkoumat, je-li trochu dobra v chaosu, který je obklopuje.

Kdo je opravdu moudrý, vyhne se obojímu úskalí; uváží všechno, umí mít soucit s ubohostmi a slabostmi kolem sebe, vezme v úvahu vzdálené příčiny, které je připravily, oddělí od toho dobré sklony, ušlechtilé a upřímné touhy, v tomto zmatku špatně zaměřené. Umí tedy čekat, a když se naskytne vhodná příležitost, pečlivě podporuje každou tendenci, jež může „vyladit“ bližního pro lepší jednání. Jednoho dne mu dá Bůh poznat, že měl pravdu, když dával přednost naději před ztrátou odvahy, láskyplnému využití všech prostředků před neodvolatelným odsouzením toho, co se mu nelíbilo.

Historické zastaveníčko

Hrad Neu-stein (Nový kámen) byl založen asi v polovině 14. století zřejmě Jindřichem z Alamsdorfu. V písemných pramenech se poprvé připomíná k r. 1363. V roce 1381 držel hrad Fricolt z Alamsdorfu. Ten prodal nedalekou ves Březenec **Řádu německých rytířů**. Hrad poté připadl k Chomutovu a zanedlouho byl opuštěn.

Hrad využil příhodkané z jedné strany (Telšské údolí).
dvou částí,

ného skalního útvaru na konci ostrožny, obté-
Květnovským potokem a z druhé Bílinou
Jeho vnitřní areál za příkopem se dělil do
mezi nimiž se v prohlubni nacházela studna.

Na přední části stál dvouprostorový palác. Na
povrchu zadní části nejsou dnes jasně patrné
pozůstatky zástavby, pouze jedna drobná pro-
láklina je uzavřena baštovitou zídou se stříl-
nou neurčitého stáří (obr.). Z velkých plánů
na přestavbu hradu se podařilo uskutečnit
pouze vyhloubení nového mohutného čelního
příkopu, který až na ponechaný můstek s pří-
stupovou cestou přepažil celou ostrožnu. Ká-

men vylámaný z příkopu byl vyházen po jeho obou
stranách se záměrem použít jej jako stavební materi-
ál. K tomu však již nedošlo, **hromady balvanů** a
útržků skal zde nalezneme dodnes. Prvá fáze zá-
stavby náleží nejspíše mezi hrady s palácem jako
hlavním obranným i obytným objektem. Tato dis-
pozice byla použita i na nedalekém Novém Žeber-

ku, kde se rovněž nachází výrazné, leč nedokončené opevnění.

Dnes hrad pomalu splývá s okolní zajímavou přírodou, jakou by mnohý u Chomutova nečekal. Místo samotné je porostlé staletými buky a je z něj nádherný výhled na **Jirkovskou přehradu**, Mostecko, Lounsko a Chomutovsko. Z Květnova se sem dostanete po klidné lesní cestě bez výrazného stoupání. Turistická značka sem však nevede.

Cítat na listopad:

„Dokud si ústa neosvěžíš hojivou rosou jménem Ježíš, nedotýkej se slov.“

Václav Renč

Cena 5 Kč. Vydává Děkanství Jirkov (www.jirkov.farnost.cz) e-mail: farajirkov@tiscali.cz